Ročník XXXVIII / 2010

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ

č.11

LISTOPAD 2010 | www.mestovolary.cz | e-mail: zpravodaj.volary@seznam.cz

Vážení spoluobčané,

srdečně Vám děkuji za hlasy, kterými jste rozhodli o jednoznačném vítězství našeho hnutí pro harmonický rozvoj obcí a měst. Vaši volbu v náš prospěch chápu mimo jiné i jako ocenění mé čtyřleté práce ve funkci starostky města.

Vaši důvěru, která mi Vaším rozhodnutím byla ve dnech 15. a 16. října při komunálních volbách udělena, nechci zklamat. Ze své pozice se budu snažit přispívat k řešení problémů týkajících se celého našeho města. K dispozici Vám budu po celé volební období nejen já, ale všichni naši zvolení, i nezvolení, kandidáti z našeho nezávislého hnutí.

Poděkování také patří Vám všem, kteří jste přišli ve dnech 15. a 16. října volit do zastupitelstva města a svými hlasy rozhodli o novém složení patnáctičlenného zastupitelstva pro volební období 2010–2014.

Vážení spoluobčané, Vaše volba jednoznačně souhlasí s pokračováním započaté práce a s pokračováním dynamického rozvoje našeho města. Vaše podpora je pro nás závazkem a motivací k ještě usilovnější práci, kterou od nás právem očekáváte.

Děkuji Vám.

Martina Pospíšilová, starostka města

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych poděkoval Vám, spoluobčanům, kteří jste mi dali svůj hlas ve volbách do zastupitelstva města. Vnímám to jako velké ocenění své dosavadní práce pro město a jeho občany.

Získal jsem od Vás velmi silný mandát, který podpořil a usnadnil mé rozhodnutí opětovně se ucházet o zvolení do vedení našeho města.

Chtěl bych Vás ubezpečit, že ve své práci bude u mne vždy na prvním místě prospěch města a spokojenost všech jeho občanů.

Ing. Robert Pročka, místostarosta

Starostkou města je Martina Pospíšilová

V pondělí 8. listopadu se ve Volarech konalo ustavující zasedání městského zastupitelstva. Ustavující zasedání vedl až do volby starosty František Krátký jako nejstarší člen zastupitelstva. Patnáct zastupitelů zvolených ve volbách ve dnech 15. a 16. října na zasedání složilo slib. Poté se ve veřejném hlasování volil starosta a místostarosta města, jako uvolnění zástupci města Volary na volební období 2010–2014. Starostkou byla zvolena Martina Pospíšilová (12 z 15 hlasů), místostarostou Ing. Robert Pročka (14 hlasů z 15). Do rady města zasednou starostka Martina Pospíšilová, místostarosta Ing. Robert Pročka, Roman Kozák, Mgr. Vít Pavlík a Ivo Rolčík. V dalších bodech hlasování byla zvolena finanční komise (předseda Petr Horálek, členové Vilém Mikšík, Petr Čmerda, Jiří Cigánek, Jaroslava Mazurová) a kontrolní komise (předseda Pavel Trnka, členové Martin Janda, Dana Míková, Ladislav Čutka, Jana Bártová).

V diskuzi poděkoval za důvěru místostarosta Ing. Robert Pročka, svůj názor pronesl František Krátký a závěrem poděkovala starostka města Martina Pospíšilová občanům za účast ve volbách a popřála novému zastupitelstvu hodně sil do práce v následujícím čtyřletém období.

■ ■ ■

Informace k dani z nemovitosti

Vlastníkům pozemků dosud evidovaných ve zjednodušené evidenci a pronajatých, nacházejících se v katastrálních územích, ve kterých byla v průběhu roku 2010 zjednodušená evidence odstraněna, vzniká na zdaňovací období roku 2011 povinnost podat daňové přiznání za nově vzniklé pozemky evidované v podobě parcel katastru, a to bez ohledu na to, zda jsou pronajaty či nikoliv. Daňové přiznání je nutné podat finančnímu úřadu nejpozději do 31. ledna 2011.

Podání daňového přiznání

Pokud vznikla poplatníkovi povinnost podat přiznání k dani z nemovitostí na zdaňovací období roku 2011, je poplatník povinen přiznání podat Finančnímu úřadu v Prachaticích nebo podat k poštovní přepravě nejpozději dne 31. ledna 2011.

Přiznání k dani z nemovitostí lze zpracovat, případně podat s využitím aplikace daňového portálu na internetové adrese: http://eds.mfcr.cz .

Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu, nepodá-li daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně. Minimální výše pokuty za opožděné tvrzení daně činí 500 Kč.

Splatnost daně z nemovitostí

Nepřesahuje-li celková roční daň z nemovitostí částku 5 000 Kč, je pro všechny poplatníky daně splatná najednou do 31. května 2011. Ke stejnému datu lze zaplatit daň najednou i při vyšší částce.

Činí-li celková daň více jak 5 000 Kč, je daň splatná ve dvou stejných splátkách; u poplatníků daně provozujících zemědělskou výrobu a chov ryb nejpozději do 31. srpna a do 30. listopadu 2011, u ostatních poplatníků daně nejpozději do 31. května a do 30. listopadu 2011.

Informace z MěÚ

V měsíci prosinci nebude zajištěn sobotní provoz na MěÚ Volary. Ve dnech 23. a 31. prosince bude MěÚ Volary pro veřejnost uzavřen.

Děkujeme za pochopení

Ing. František Pokorný, tajemník MěÚ Volary

Jak ten čas letí...
Společné ANO jste si řekli již před padesáti lety.
Tak jak léta běží, říkat stále jen ANO jde stěží.
Jednou ANO, jednou NE. Pak to jde.
Však stejnou odpověď ať nadále dáte, že se i po letech stále rádi máte.

Dne 20. listopadu oslavili zlatou svatbu manželé Věra a Vasil Kalenských.
Za vše co jste pro nás udělali, za lásku a výchovu co jste nám dali, děkujeme.

Dcera Rajsa s rodinou a syn Jaroslav s přítelkyní

Souhrn počasí za říjen 2010

Minimální teplota: - 6,6°C dne 27. 10. v 8:05
Přízemní minimální teplota: - 8,2°C dne 22. 10. v 7:00
Maximální teplota: + 16,2°C dne 31. 10. v 13:55
Průměrná měsíční teplota: + 4,9°C
Maximální náraz větru: 11,7 m/s dne 19. 10. v 11:42 (tj. 42,1 km/hod.)

Úhrn srážek: 20,6 mm (nejméně za posledních 22 měsíců)
Počet mrazových dní (teplota nižší než 0,0 st): 13
Počet dní s přízemním mrazem: 15
Nejvyšší sněhová pokrývka: 21. 10. poprašek sněhu
Sluneční svit: 121,4 hodiny

Skauti si běží pro dort

…už po šestadvacáté!

Tak a je to tady, jako každým rokem na podzim se scházíme na Šumavě. Přijíždějí i naši známí - sestry a bratři z Prachatic, chybí vimperáci, asi letos nenašli dost sil. Ptáte se na co? Inu, už po dvacet šest let se koná Běh za Basumským dortem, totiž velké sportovní klání, závody ve vybíhání drsného šumavského vrcholku. Kopec je veliký (pamětníci říkají, že je čím dál větší), prudký (i zde pamětníci tvrdí, že čím dál prudší), ale my se nedáme odradit. Scházíme se pod kopcem, Medvěd zahajuje, tradičně nás upozorňuje na strategii běhu, nezapomene zdůraznit závěrečný finiš, nováčci to ukládají do paměti - my ostřílení víme své (na závěrečný finiš samosebou nikdo nemá sílu). A je tu losování. Každý si vylosuje startovní číslo, vybere kamaráda do dvojice, a už se vybíhá. První dvojice se rozbíhá, supí, bojuje nejen mezi sebou ale hlavně každý sám se sebou. Nahoře je třeba dotknout se vrcholové klády, a pak teprve padnout do podzimního listí, pomalu nabírat dech, uklidnit pálicí útroby, zapít douškem čaje hořkosladko v krku, a když je dost sil, spustit se dolů. Kdo ještě (nebo už) nestartuje, fandí a povzbuzuje, v podstatě jde o to přežít, neztuhnout, neudusit se. Kdo trénoval, má výhodu, ale jsou mezi námi vůbec tací? No slibujeme si (jako každý rok), že příště začneme trénovat nejpozději o prázdninách, a pak kopec hravě vyběhneme. Je fakt drsný, skoro kolmý, každý rok toho máme dost, ale přesto za rok vždycky přijedeme. Tak nějak to k podzimu patří. Nebo se těšíme spíše na opékání buřtů, které pak následuje, a parádní bojovky, když čekáme na vyhlášení. Nebo je motivací krásný třípatrový dort, umělecké dílo našich lenorských skautek? Kdo ví. Určitě ode všeho trochu. A možná i to, že se máme šanci po roce zase vidět, užít si spolu, poveselit se, potěšit přátelstvím. Tak za rok, na 27. ročníku, ahoj!

Alena Wagnerová

Vítání občánků

Děkujeme starostce paní Martině Pospíšilové a také paní Sylvě Konrádové za krásné a dojemné uvítání nejmenších občánků do života. Děkujeme za dárečky pro miminka a také za vystoupení pěveckého kroužku paní učitelky Dany Koldinské.

Rodiče Anetky Řezáčové a babička Mariana Meixnerová

Společenská rubrika

V měsíci listopadu oslavili své narozeniny tito z našich členů:

paní Kateřina Dibďáková,
paní Marie Sedláková,
paní Blanka Svobodová,
paní Antonie Vondrušková,
a ***pan Jiří Skácel***

Všem jmenovaným všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví a spokojenosti do dalších let přeje

Výbor zdravotně postižených Volary

Zveme Vás na předvánoční vystoupení žáků Základní umělecké školy. Volary

7. 12. 2010
Koncert tříd Petry Kaczkové a Františka Zacha
v sále ZUŠ Volary od 17.00 hodin

***

10. 12. 2010
Vystoupení žáků a pedagogů
v kostele P. Marie
v Horní Vltavici od 17. 00 hodin

***

11. 12. 2010
Vánoční koncert
v Sokolovně v Lenoře
od 18. 00 hodin

***

12. 12. 2010
Adventní koncert v kostele
sv. Anny na Libíském Sedle
od 16. 00 hodin

***

16. 12. 2010
Vánoční koncert v Kinosále
ve Volarech od 18. 00 hodin

Návštěva Stožce

Dne 1. listopadu se naše třída 5.A vypravila do Stožce, bylo to tam opravdu fajn.

Sraz jsme měli na vlakovém nádraží a přišli všichni. Ve vlaku byla zábava. Už před 7 hodinou jsme byli v IS Stožec. Tam jsme si odložili věci, přezuli se a vešli do místnosti, kde byly velké stoly. Sedli jsme si po skupinkách a začali pracovat. Paní Dáša Kozlová nám toho hodně řekla o CHKOŠ a my sami podle mapy vymýšleli nejrůznější výlety po Šumavě. Práce s mapou byla zajímavá. Potom jsme přešli do vedlejší místnosti a tam jsme se navzájem poznávali a hráli hry. O přírodě kolem nás jsme se opravdu dozvěděli hodně.

Po svačině jsme se oblékli a šli ven do lesa. Cestou jsme zjistili, že se dají poznávat stromy i podle kůry. V lese jsme také hráli hry a nejvíce nás bavila "Strážci přírody". A moc se nám líbilo stavění domečků z přírodnin. Škoda, že jsme tam nemohli být déle.

Po návratu z lesa jsme si pověděli,co se nám povedlo a za odměnu jsme dostali do školy pěkné pracovní listy. Pak jsme se vrátily vlakem do Volar.

Den se nám pěkně vydařil, svítilo sluníčko a my jsme si výlet hezky užili.

Andrea Tylová, 5.A

Noční maratón ve škole

Již potřetí se naše škola zúčastnila akce eTwinning maraton, která se letos nesla v duchu evropských jazyků. Zúčastněné školy z celé republiky, kterých bylo kolem 20, se v termínu od 18. do 26. října zhostily nelehkého úkolu, neboť musely vymyslet neexistujícího tvora, v jazyce jí přiděleném ho popsat, tzn. jak vypadá, jakou má hlavu, oči, ústa, tělo, co jí, co rád dělá... Tento popis poslat následující škole v pořadí, ta měla za úkol popis přeložit, tvora vytvořit - nakreslit, vymodelovat, sestavit... a ve svém přiděleném jazyce popsat vlastního tvora a popis poslat další škole. Výsledky své práce musela každá škola umístit na společný blog, aby ostatní zúčastnění mohli zkontrolovat, jak jsou úspěšní a zda vystihli to, co měli.

Adresa blogu, kde si můžete prohlédnout veškeré výtvory, je: http://2010 maraton.blogspot.com/.

Naše škola, konkrétně pár nadšenců, kteří navštěvují kroužek angličtiny a eTwinningu, který se zabývá navazováním mezinárodní spolupráce s ostatními školami a procvičováním angličtiny, se tohoto maratonu účastnila v nočním termínu z pondělí 25. na úterý 26. října. Sešli jsme se ve 20.00 hodin před školou, maminky nás vybavily jídlem, abychom tuto náročnou noc přežili ve zdraví a hned poté, co jsme se pracně přesunuli do druhého patra do počítačové místnosti, kde jsme i nocovali, jsme se pustili do práce. Nejdříve nás čekal překlad popisu tvora z litevštiny, který nám poslala škola z Hrochova Týnce, to nám celkem šlo, potom jsme se museli domluvit, jak a z čeho postavu, která se jmenovala žirafa hroší, ztvárníme. Do výroby se pustila jedna skupina. Druhá skupina začala pracovat na překladu našeho tvora, kterého jsme pojmenovali Etvol, popis musel být přeložen do holandštiny a s popisem a výrobou se měla poprat škola v Ostravě.

Nakonec se nám vše zdařilo, žirafa hroší byla dle popisu a instrukcí vyrobena, popis do holandštiny našeho Etvola taktéž, výsledné foto celého týmu se také zdařilo a vše mohlo být umístěno na blog, aby ostatní mohli zkontrolovat naše snažení.

Už teď se těšíme, co si na nás příští rok organizátoři vymyslí.

Mgr. Andrea Jílková, učitelka ZŠ

Intersalon 2010

Na konci října se 11 žáků 8. tříd v rámci volitelného literárního semináře zúčastnilo ve výstavních prostorách Sladovny v Písku mezinárodní výtvarné přehlídky Intersalon 2010. Za zajímavé průvodní slovo a odvoz děkujeme řediteli ZUŠ Volary Mgr. Vítu Pavlíkovi. Získané poznatky, fotodokumentaci a naše zážitky zpracujeme v literárně - výtvarném miniprojektu.

Mgr. Lenka Slabyhoudková

Adaptační kurz

Přestup na 2. stupeň základní školy bývá pro žáky spojen s mnoha změnami - nový třídní učitel, nové předměty, střídání vyučujících v jednotlivých předmětech, někdy i změna kolektivu. Nejnadanější žáci odchází na gymnázia, přichází noví spolužáci ze spádových vesnických malotřídek. Všechny tyto změny nás vedly k rozhodnutí uspořádat pro žáky 6.A vícedenní adaptační kurz, kde by měly možnost lépe se vzájemně poznat a také nastartovat novou část svého školního života s novým třídním učitelem.

Vyjeli jsme odpoledne ve čtvrtek 21. 10. do Kovářova na ubytovnu. Ta asi zprvu někoho překvapila, ale velice rychle si všichni zvykli na prostředí i pravidla pobytu. Součástí programu byly různé hry podněcující vzájemné poznávání, spolupráci mezi sebou, nastavení pravidel do dalšího společného života ve škole i při mimoškolních činnostech. Po úvodním představování jsme "soupeřili" o sušenky, potom řešili společné skládání čtverců, aniž kdo mohl promluvit a mnoho dalšího. Před večerkou jsme ještě stihli malou procházku do mrazivé téměř úplňkové noci. Tím se bohužel většina účastníků místo únavy spíše probudila, takže jsme usínali až do pozdních ranních hodin. - To se dalo čekat.

Druhý den probíhal podle plánu. Po programu venku, který měl prověřit naši zdatnost a schopnost pracovat společně, jsme se pokusili stanovit si práva, která by neměla být v naší třídě nikomu upírána. Povedlo se, a už jsme museli honem chystat společný oběd, uklízet pokoje a v rychlém tempu spěchat na autobus. Ten nás poměrně znavené, ale myslím spokojené, dovezl k vlaku. Tím jsme se dopravili až do Volar. Z mého pohledu se kurz vydařil, splnil předpokládaná očekávání a ukázal, jak se děti přirozeně projevují v mnoha situacích, které přináší život. (Budu se těšit na další podobné výjezdy a šesťákům přeji úspěšné další úspěšné roky v naší škole.)

Klára Švejdová - tř. uč.

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA MINISTERSTVA VNITRA ČR 211

ZP MV ČR varuje !

Množí se případy, kdy některé agentury pracující pro konkurenční zdravotní pojišťovny poskytují lživé informace, na jejichž základě nutí pojištěnce podepsat přihlášku k jiné zdravotní pojišťovně. Pracují bezohledně a agresivně. Pod záminkou zřízení elektronické zdravotní karty IZIP zároveň pojištěnec podepisuje i přihlášku k jiné zdravotní pojišťovně, aniž by mu byla tato skutečnost známa. Náboráři dále například tvrdí, že Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR (ZP MV ČR) končí svoji činnost, což samozřejmě není pravda.

Doporučujeme našim klientům, aby nepodepisovali nic na ulici a vše si v klidu přečetli a promysleli! Stejně tak je na místě opatrnost, navštíví-li Vás náborář doma. Zjistěte si, kdo Vám službu nabízí a jménem koho vystupuje, neboť ZP MV ČR prostřednictvím náborových agentur žádné služby svým klientům neposkytuje !

Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra nabízí již rok elektronickou zdravotní Kartu života (není totožná s kartou IZIP). Pokud si ji zřídíte, máte možnost doma na internetu sledovat, jakou zdravotní péči za Vás zdravotnická zařízení vykázala a zdravotní pojišťovna zaplatila. Také je zde rychlý přístup záchranky k důležitým údajům v případě ohrožení života a též telefonní kontakt na osobu blízkou, pokud byste s ohledem na svůj zdravotní stav nemohli sami komunikovat. Veškerá data máte nyní pomocí SMS i ve Vašem mobilu.

V případě, že už se Vám stalo, že jste byli takto oklamáni a přeregistrováni, neváhejte a obraťte se na nejbližší pracoviště ZP MV ČR. Čím dříve, tím větší je šance na nápravu.

V případě nejasností volejte na naši infolinku 844 121 121, popř. klientské oddělení pobočky České Budějovice tel. 387 782 111

Vzpomínky stále živé

Pokračování z VZ 3/2010

Paní Kolínská, rozená Klímová vzpomíná na léta válečná a poválečná

Po příjezdu do Bavorova jsme nějaký čas bydleli u tatínkových rodičů. Později jsme se mohli ubytovat v domu církve. V té době byl tatínek na vojně a sloužil na hranicích, odkud byla pak celá posádka převelena do kasáren v Sušici. Všechna starost o rodinu zůstala na mamince. Když dostaly vystěhované rodiny povolení, že si mohou přijet do Volar pro svůj skromný majetek, který při odchodu musely v bytě zanechat, už jsme se těšili, že budeme žít zase "ve svém". Maminka se sestrou se vydaly do Volar, kde se jim podařilo zajistit převoz nábytku, nádobí a ošacení. Tehdy se ještě našli lidé, kteří druhým ochotně a nezištně pomáhali. Přestěhováním věcí z volarského bytu byla i maminka spokojenější. Měli jsme alespoň něco vlastního, co bylo jen naše.

Když se tatínek vrátil z vojny, tak dostal hned místo skladníka na nádraží ČSD ve Strunkovicích nad Blanicí. A tak jsme se opět stěhovali. Strunkovičtí nás přijali mezi sebe jako kdybychom tam žili odjakživa. Byli k nám přátelští a upřímní. Žilo se nám zde opravdu jako doma, v pohodě. My děti jsme si našly hned kamarády, maminka neměla nouzi o dobré sousedky, no a tatínek - ten měl mezi sousedy dobrou partičku na mariáš - tenkrát se hrál desetihaléřový. Jen nebýt té nešťastné války, která dělala vrásky na čele všem dospělým.

Přišel rok 1939 - 15. březen - do Prachatic přijela německá armáda obsazovat a hlavně zabírat česká města. Nevěděli jsme, co se bude dít. Následující dny však ukázaly, co nás čeká. To už se objevily plakáty plné příkazů, zákazů a výhrůžek. Porušení nařízení mohlo být důvodem k vystřílení celé rodiny. Začaly pro nás všechny smutné roky. Měli jsme vše zakázáno, ani tančit se nesmělo. Ještě, že se mohlo chodit do kina a do přírody. Tehdy se pracovalo i v sobotu, takže na vycházky zůstala jen neděle. V létě jsme šli někdy do okolních vesnic na pouť, ale co to bylo za pouť bez "tancovačky".

Za války míval tatínek také noční služby u telefonu, při kterých se střídali s výpravčím.

Sestra měla štěstí, že dostala práci na nádraží v Čičenicích, takže nemusela jít na "nucené práce" do Německa. Já jsem se učila ve Strunkovicích dámskou krejčovou. Jednu noc přepadlo gestapo rodinu našich zaměstnavatelů a odvezlo je k výslechu do Písku. Děti, dvě školačky, dalo zatím k příbuzným. Paní W. pustili po výslechu domů, ale dostala zákaz jeden rok provozovat živnost. To byla pro nás učenky rána, protože jsme musely jít do učení jinam. Pana W. pustili až za měsíc, ale nesměl o tom, co se s ním dělo, s nikým mluvit.

I když byla válka, neminula nás chmelová brigáda, na kterou jsme jeli do Bělohradu. Na hranicích, ve stanici Mladotice, jsme potkali vlak plný vězňů. Viděli jsme surovost německého vojáka. Příčinou bití bylo jen mizerné jablko. Padla na nás hrůza a strach. Když jsme přijeli do Bělohradu, tak nás ubytovali v jedné garáži, kde jsme spali na zemi, ale to nám nevadilo, protože i přes to nevlídné prostředí jsme si užili spoustu legrace a těch čtrnáct dnů jsme to vydrželi. Hlavně, že nás pak pustili domů.

Také naši rodinu připravila válka o příbuzné. Strýce zastřelili Němci v práci v Protivíně, protože u něj našli nějaké letáky proti válce a bratranec přišel o život při jednom náletu.

I když se blížil konec války, stále létaly skupiny letadel a bombardovaly města. Detonace z dopadajících bomb často doléhaly až k nám. Nechyběly ani hloubkové letouny (tzv. "kotláři"). Mezi Žíchovcem a Strunkovicemi napadly transport lidí, u Vodňan vlak; při této přestřelce zemřel železničář, který sloužil ve strunkovické stanici.

V květnu 1945 jsme se dočkali tak dlouho očekávané svobody. Když se z rádia ozval hlas, který oznamoval konec války, tak jsme v práci od pani W. všechny švadleny dostaly volno, abychom si té radosti z nadcházející svobody mohly užít doma.

Od Strakonic přijeli Američané a od Netolic Sověti. Ani nevím jak se nám děvčatům podařilo mezi vojáky "zamotat". Čeští chlapci se vraceli z války a z pracovního nasazení v Německu. Pomalu nastával normální život. Válka skončila a pohraničí potřebovalo nové posily. Hlavně doprava musela "fungovat". A tak i tatínek se na výzvu železnice přihlásil opět do Volar. Zpočátku do práce dojížděl, ale později měl možnost zakoupit domek ve Volarech, tak této příležitosti využil. Tehdy již s námi žila také babička a koupením domku jsme měli problém s bydlením vyřešený.

Sestra pracovala v prachatické nemocnici a já zatím ještě ve Strunkovicích. Do Volar jsme se stěhovali až v září 1945. Železničáři byli jedni z prvních, kteří se vraceli zpět do Volar, a tak tady tatínek našel řadu svých bývalých předválečných spolupracovníků.

V tu dobu byla ve Volarech ještě americká armáda. Důkazem je fotografie, na které jsou na volarském nádraží společně vyfoceni železničáři a příslušníci americké armády. Dokonce jedno české děvče si vzalo Američana a krátce po svatbě, jako jedni z prvních, opustili Volary.

I nás mladých ve Volarech přibývalo a nikdo nezůstal bez zaměstnání. Děvčata pracovala na úřadech, ve škole, v mateřské škole, na poště, v obchodech atd. Ani chlapci neměli nouzi o práci.

Hodně lidí mělo Volary jen jako "přestupní stanici". Obsadili dům, ten vybrali a zmizeli. Ve městě zůstali skutečně jen ti, kteří hledali práci a bydlení. Zbohatnout se tady doopravdy nedalo. V tu dobu byly v pohraničí nízké platy a stále přetrvával válečný přídělový systém, potravinové lístky, poukázky na šaty, boty atd. Všichni jsme museli moc šetřit a stále počítat, ale naše maminka si dovedla vždy se vším poradit.

Když jsme se přistěhovali, tak ve městě bylo ještě hodně vojáků. I škola pod kostelem byla obsazena vojskem a proto byla "měšťanka" umístěna do bývalé dřevařské školy. Obecná škola byla za kostelem, u fary.

Skončením války se život ve městě nezastavil. V provozu zůstaly: pily, mlékárna, sodovkárna, pivovar, řetízkárna, truhlářské a soustružnické dílny, obchody i lékárna. Všechno již vedli čeští lidé, tzv. národní správci. A těch hospod co

Pán s fajfkou je pan Klíma, otec paní Kolínské

tady bylo. My mladí jsme se každou sobotu scházeli "na čaj" v hostinci Pod Lípou, kde jsme se učili tančit, vždyť už nám bylo devatenáct roků a za války se to nesmělo. Do Sportu jsme chodili do kina, kde filmy promítal pan Kortus. Hotel Sport byl jedním z nejnavštěvovanějších hostinců, protože tam byl velký sál, kde se konaly téměř všechny taneční zábavy a plesy. Ty bývaly každou sobotu. První ples měli vždy hasiči, pak následovaly plesy všech závodů a spolků, to jsme se natancovali. Ve Sportu hrávala i dechovka Karla Polaty ze Sušice a to sál "praskal ve švech". Také nádražáci měli svoji kapelu, kterou vedl pan Kalíšek. Co ta se nahrála. Nechyběla ani při vítání vojáků - nováčků.

Volarský kulturní dům (kino) hostil řadu umělců, skupin a souborů, např.: známého houslistu Václava Hudečka, Borise Hybnera, Pavla Trávníčka, Helenu Růžičkovou se synem Jirkou, Schovanky a další. Častými hosty bývali také herci Jihočeského divadla České Budějovice. Ovšem nebyli to jen cizí umělci, kteří nás bavili, ale byli to i naši volarští ochotníci, kteří již v těch prvních poválečných létech hráli "Lucernu" v městském parku u pivovaru. A co jsme se pak na jejich vystoupení nachodili do Sportu a později do "kulturáku". Ne jen kulturou je člověk živ, ale byl to i sport. Fotbalistům jsme chodili fandit na "Odbočku", v roce 1955 vyslal Tatran a Rudá Hvězda své zástupce na I. celostátní spartakiádu do Prahy. Pozemní hokejistky se v 60. letech probojovaly až do celostátního přeboru a tak bych mohla pokračovat dál, ale to už je minulost. Dnes je vše jiné.

Vyprávění zakončím vzpomínkami na své nejbližší. Sestra a švagr před léty zemřeli. Jejich děti byly ještě malé a tak se o ně až do dospělosti starala moje maminka, jejich babička. Bratr Jenda měl od dětství rád mašinky, a tak po vojně nastoupil k ČSD, kde celých čtyřicet roků jezdil jak s lokomotivou, tak s motoráčkem. Teď už jezdí jeho syn. Tatínek měl rád rodinu, dráhu, přírodu a hlavně lesy. V důchodu chodil denně do lesa a když přišel domů, vždy si chválil, jak se mu tam dobře dýchá. Kéž by tam mohl chodit ještě dnes, ale takový je život. Ti nejbližší - rodiče - odchází, my zůstáváme.

Již pět generací rodu Klímových žije v Jižních Čechách a já věřím, že i další potomci tohoto rodu jim zůstanou věrni.

J. Krejsová

Měření radarem v ul. Soumarská od Lenory

Počet měřených vozidel	19 417
Průměr vozidel za 1 hodinu	149
Průměrná rychlost	48,9 km/h
Max. rychlost	120 km/h
Redukce rychlosti (snížení u radaru) o	7,6 km/h
Počet vozidel jedoucích 100 a rychleji	14 vozidel
85 % vozidel jelo maximálně do	59 km/h

Největší pohyb vozidel byl ve středu v době mezi 10:00 - 11:00 hod

Na výjezdu z Volar ve směru Lenora bylo zaznamenáno dalších 20 803 vozidel. Největší provoz byl v pondělí. Celkový průměr obousměrného pohybu vozidel je tak 309 za hodinu.

Vyzkoušet a prožít

Vyzkoušet a prožít je lepší než stokrát číst v knihách

Výukové programy v DDM Volary jsou dvouhodinové bloky s různým zaměřením. Jsou určeny pro žáky základních škol. V těchto programech si děti prohloubí a doplní vědomosti a dovednosti. Učitelé mají možnost sledovat třídní kolektiv mimo školní lavice a pod jiným vedením. Pedagogové volného času z Domu dětí a mládeže, tak jako v předchozích letech nabízejí pro ZŠ tyto výukové programy:

1) ***Filcování ovčí vlny mokrou cestou*** (výroba duhové kuličky)
2) ***Filcování ovčí vlny pomocí speciální filcovací jehly*** (výroba obrázku)
3) ***Enkaustika*** - malování horkým voskem speciální enkaustickou žehličkou

Novinkou v letošním roce je výukový program ***"Saténování skla"*** - malování na sklo. Výukové programy jsou hojně navštěvovány a mají již víceletou tradici.

Vladimíra Laschová
a Monika Gricová

Po téměř osmnácti měsících se vrátí na pracoviště DDM Volary paní Ludmila Haklová, chce obnovit své kroužky. Popřejme paní Lídě mnoho zdraví, které tak potřebuje a hlavně ať se jí velmi dobře daří.

L. Beran

Pastýř

Ten, kdo šel za tmy v posledních dnech Brixovými Dvory, se možná lekl, když mezi dvěma stromy u cesty zpozoroval nehybnou lidskou postavu. Není se ale čeho bát. Jedná se o dvoumetrovou dřevěnou sochu, kterou vyřezal motorovými pilami ve Volarech známý sochař Ivan "Dědek" Šmíd a věnoval nám ji.

Záměrně jsme ji umístili k cestě, aby se z ní mohli těšit všichni pocestní, kteří si udělají procházku po staré lenorské cestě.

Socha se nazývá Pastýř.

Ivo a Jitka Stehlíkovi

JAKUB SMOLÍK
se svou skupinou
Foto: Jakub Ludvík
19:30
6.12.
Vánoční koncert
KD CIHELNA
VIMPERK
Předprodej vstupenek:
Infocentrum Prachatice - tel.: 383 607 574
Bowling bar Vimperk - tel.: 388 411 014

Malíři v knihovně

V pátek 8. října 2010, v poslední den Týdne knihoven, navštívila volarskou knihovnu ZŠ Praktická. Žáci zde strávili téměř 2 hodiny a poslechli si o životě a díle K. H. Máchy, jehož 200. výročí narození jsme si tímto připomněli. Pozorně naslouchali a zahráli si na detektivy. Protože za života básníka nevznikl téměř žádný portrét, sami děti měli podle indicií, které jim knihovnice poskytly, namalovat tohoto českého velikána. Nejlepších šest děl bylo odměněno, a protože vybírání vítězných portrétů nebylo pro knihovnice jednoduché, vítěze si zvolili sami děti. Ukázky portrétů jste měli možnost vidět po celý říjen v dětském oddělení knihovny spolu s výstavkou K. H. Máchy.

Novinky v knihovně

***Martin Ryšavý:* VRAČ**

Nová kniha autora románu Cesty na Sibiř, oceněného Magnesií Litera 2009. Ústřední postavou prózy Vrač je bývalý režisér, který prošel řadou regionálních i experimentálních divadel a v současnosti je zaměstnán jako dispečer moskevských komunálních služeb. Jeho "životní inscenací" se stává očistný proud řeči, nepřetržitý tragikomický monolog o absurditě, která na scéně Ruska trvale režíruje lidské osudy.

***Olga Tokarczuková:* SVŮJ VŮZ I PLUH VEĎ PŘES KOSTI MRTVÝCH**

Nový román Olgy Tokarczukové by bylo možno označit jako "morální thriller". Hlavní hrdinkou příběhu je Janina Duszejko, stavební inženýrka, která si musí vydělávat na živobytí jako učitelka angličtiny a zeměpisu na škole v Kladské kotlině, na česko-polském pomezí. V zimě pracuje také jako správkyně letních bytů. Její vášní je astrologie a nade vše miluje zvířata. Snaží se jim všemožně pomáhat a chránit je, bojuje proti lidem, kteří jim ubližují. Varuje před nerozvážným ničením přírody, vidí lidské osudy vepsané do hvězd. Patří k okruhu nadšených čtenářů anglického básníka Williama Blakea (název knihy je citát z jeho básně). Jednoho dne je Janinin soused nalezen mrtvý. Následuje další vražda a pak další... Pytláci i významní členové společnosti záhadně umírají. Jen zvířata jsou němými svědky. O těchto vraždách hrdinka něco ví, policie ji však ignoruje - jenže Janina Duszejko dokáže číst ve hvězdách...

***Tana French:* V LESÍCH**

Policejní vyšetřovatel v Dublinu Rob Ryan se svou kolegyní Cassií Maddoxovou dostanou na starost případ dvanáctileté holčičky brutálně zavražděné v lese blízko místa, kde si před dvaceti lety hrály o prázdninách tři děti a dvě z nich se už nikdy nevrátily. To třetí, které se vrátilo a které si ale vůbec nic nepamatovalo, je Rob Ryan, jenž si kvůli svému traumatickému zážitku dokonce i změnil jméno. Nový případ, který je čím dál jasněji provázaný s onou starou tragédií, otvírá Robovu hluboce skrytou minulost a každá stopa pátrání vede vždycky do lesa. Tana Frenchová je mladá irská autorka, vystudovala herectví a v současné době žije v Dublinu. Její debut z r. 2007 se stal v žánru kriminálních thrillerů senzací roku a získal cenu E. A. Poea.

***Dharmachari Nagaraja:* BUDDHOVY POHÁDKY NA DOBROU NOC**

Tato kniha obsahuje dvacet klasických buddhistických příběhů převyprávěných zábavným způsobem tak, aby je rodiče mohli předčítat svým dětem. Podmanivé vyprávění podnítí představivost vašich dětí, které tak zažijí řadu neobvyklých dobrodružství. Zároveň je podnítí k tomu, aby si samy v mysli utvářely nejrůznější příběhy, které jim pomohou být klidnější, kreativnější, sebevědomější a mít větší soucit s druhými. Krásné barevné ilustrace na počátku každé pohádky vaše děti přímo vybízejí k aktivní účasti. Na konci každé pohádky je zdůrazněné buddhistické poselství, z něhož mohou rodiče vycházet při následných diskusích. Pro rodiče je kniha doplněna úvodem, který přibližuje počátky buddhismu a závěrečnou kapitolou s podrobným návodem k meditacím vhodným pro děti. Tato půvabná kniha tak zcela originálním způsobem přivádí děti k tradici buddhismu.

Oznámení

*Městská knihovna Volary bude z technických důvodů a důvodů čerpání dovolené uzavřena od **20. do 31. prosince 2010.** Děkujeme za pochopení.*

Nevíte co nadělit svým blízkým pod stromeček?
Darujte vánoční poukaz na SHIATSU MASÁŽ v hodnotě 380,- Kč.

Kontakt: Světlana Valíčková, mob.: 602 624 087. Více na: www:http://shiatsu-masaze.ic

KINO VOLARY

Náměstí 27, Volary, tel.: 388 333 285

Listopad 2010

Ve vstupném je zahrnut poplatek ministerstvu kultury a OSA.

4. 12. sobota 20.00 hod.

RESIDENT EVIL: AFTERLIFE

Akční sci-fi horror USA, Velké Británie a Německa (titulky).
Vstupné 50,- Kč, 97 min., od 15 let!
Čtvrté pokračování velmi úspěšné série podle videoher.

***

11. 12. sobota 20.00 hod.

ROMÁN PRO MUŽE

Komedie Michala Viewegha s Miroslavem Donutilem v hl. roli.
Vstupné 60,- Kč, 100 min., od 12 let!
Není nad nápad uspořádat senzační sourozeneckou jízdu do Tater se vším všudy!!!

18. 12. sobota 17.00 a 20.00 hod.

SHREK - ZVONEC A KONEC

Komedie USA (dabing).
Vstupné 50,- Kč, 92 min.
Co nás čeká: otylý kocour v botách, drsňácká Fiona a království "Za sedmero horami" vzhůru nohama.

***

23. 12. čtvrtek 17.00 hod.

ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

W. Disney studio uvádí animovaný film (dabing).
Vstupné 30,- Kč, dětské představení
Devatenáctiletou Alenku potká po útěku ze slavnosti kopice dobrodružství.

Prodej vstupenek je hodinu před promítáním! Změna programu vyhrazena!

Vážení volarští spoluobčané, voliči,

chtěli bychom vám poděkovat za podporu a za vaše hlasy, které jsme obdrželi při letošních komunálních volbách do Zastupitelstva Města Volary. Jsme rádi, že právě díky vám jsme tak společně získali 2 mandáty v našem 15-ti členném zastupitelstvu. Můžeme tak začít, byť částečně, ovlivňovat řízení a chod veřejných věcí v našem městě.

Blahopřejeme také všem dalším zvoleným zastupitelům.

Kandidáti volební strany
MĚSTO LIDEM

100 let dráhy Volary - Pasov

Datum 15. 11. je velmi historické a významně zasahuje do dějin našeho města. V tento den, před 100 lety, vyjel první vlak z Volar do Pasova přes Nové Údolí. Oslava se konala v sobotu 13. 11. na Novém Údolí, kde bylo připra-veno sto piv, sto Kofol, sto česnekových placek a chlebových dobrot z Lenorské pece. Toto občerstvení bylo podáváno zdarma. Na Nové Údolí se mohlo dojet vlakem, kterým se přejelo více jak sto pražců, ale jízda netrvala ani sto minut. Program, který byl připraven trval více než sto minut, ale méně než sto hodin. Pošumavská Jižní dráha v čele s Pavlem Kosmatou připravila ve spolupráci s Českými dráhami zajímavý den.

L. Beran

Okresní přebor: Prachatice - Strakonice

Po podzimu jsou volarští dorostenci z deseti týmů na osmém místě a výsledky zatím nejsou dobré. Tým prošel velkou proměnou a vzhledem k nízkému věku hráčů, výbor Tatranu rozhodl, že nepřihlásí tým do IA. třídy krajské soutěže. Zdá se dle výsledků i předváděné hře, že je to krok správný.

Kluci, kteří přešli ze žákovské kategorie, se učí novému způsobu hry zejména s mnohem staršími soupeři. Jde nakonec o dobrou konfrontaci a snad na jaře bude tým dosahovat lepších výsledků. Přechod ze žákovské kategorie je velmi složitý a hlavně zde hrají kluci od 13. do 18. let. To musí být na našem týmu, který je většinou tvořen z hráčů, kteří ještě v pohodě mohou hrát za žáky, znát. Volarští dorostenci mají před sebou těžké jaro. Čeká je zimní příprava a boj o lepší umístění. Věřme, že kluci přes zimu naberou sílu a chuť a budou se prát na jaře se soupeři lépe než dosud.

Výsledky Tatran Volary dorost:
Kestřany - Tatran 8:0, Tatran - Cehnice 7:1, Štěkeň - Tatran 9:0, Nebahovy - Tatran 10:0, Tatran - Husinec 0:10, Strunkovice - Tatran 7: 0, Tatran - Volyně 1:2, Sousedovice - Tatran 0:2, Tatran - Dražejov 2:2.
Pořadí: Tatran Volary 8. místo 12:49

L. Beran

Vánoční zabijačka

Město Volary ve spolupráci s firmou Zefa Volary s.r.o. Vás srdečně zvou v sobotu

18. 12. 2010 od 9.00 hodin

na vánoční zabijačku,
která se koná v podloubí u bývalé diskotéky Monika.
Za vánoční ceny si budete moci zakoupit tlačenku, jitrnice, jelita, ovar s křenem,
zabijačkové klobásy i zabijačkovou polévku.
Zabijačková polévka, kterou si budete chtít odnést s sebou,
bude prodávána do Vámi přinesených nádob.

Dále bude možnost zakoupit za zvýhodněné ceny maso a masné výrobky.

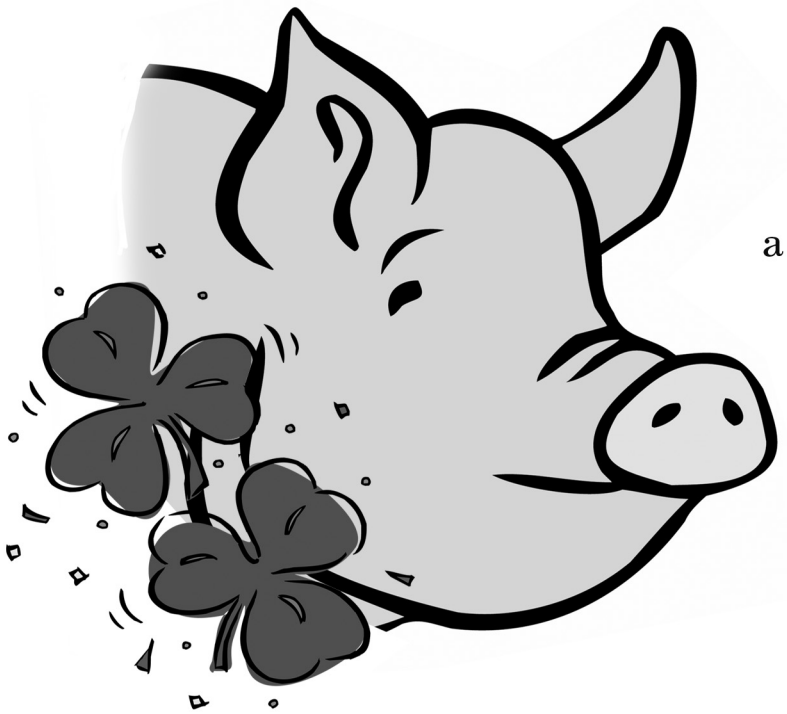

Připraveny budou teplé
a studené nápoje
a k příjemné adventní atmosféře
bude vyhrávat
reprodukovaná
vánoční hudba.

Veškeré tyto výrobky jsou
v omezeném množství,
proto přijďte za námi včas.

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ vydává město Volary * Redakční komise - Šárka Trubelová (šéfredaktor), Jana Frejková, Jiří Sosna, ing. Martin Janda - se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů a vyhrazuje si právo na úpravu délky textů * Inzerce a příspěvky: J. Frejková, MěÚ Volary, Náměstí 25, tel: 388 302 210, frejkova@mestovolary.cz * Za původnost a obsahovou správnost ručí autor * Nepodepsané příspěvky - redakční komise * VZ vychází v nákladu 1650 ks poslední den v měsíci a je neprodejný * Tisk: Tiskárna FOP Černá v Pošumaví 131, www.fopcentrum.cz * Reg.č.: MK ČR E 12494.